

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (kuues koda)

2. detsember 2010*

Kohtuasjas C-334/09,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Verwaltungsgericht Meiningeni (Saksamaa) 12. augusti 2009. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 24. augustil 2009, menetluses

Frank Scheffler

versus

Landkreis Wartburgkreis,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja esimees A. Arabadjiev, kohtunikud A. Rosas (ettekandja) ja P. Lindh,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

kohtujurist: Y. Bot,
kohtusekretär: A. Calot Escobar,

leides, et asja võib lahendada põhistatud määrusega vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 104 lõike 3 esimesele lõigule,

olles ära kuulunud kohtujuristi ettepaneku,

on andnud järgmise

määruse

- ¹ Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/439/EMÜ juhilubade kohta (EÜT L 237, lk 1; ELT eriväljaanne 07/01, lk 317), muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/103/EÜ (ELT L 363, lk 344; edaspidi „direktiiv 91/439”), artikli 1 lõike 2 ja artikli 8 lõigete 2 ja 4 tõlgendamist.
- ² See taotlus esitati Saksa kodaniku F. Scheffleri, kes on Poolas väljastatud B-kategooria juhiloa omanik, ja Landkreis Wartburgkreisi (edaspidi „Landkreis”) vahelises vaidluses, mille ese on viimase otsus, millega F. Scheffler jäeti ilma õigusest kasutada oma juhiluba Saksamaa Liitvabariigi territooriumil.

Õiguslik raamistik

Liidu õigusnormid

- 3 Direktiivi 91/439, millega alates 1. juulist 1996 tunnistati kehtetuks esimene nõukogu 4. detsembri 1980. aasta direktiiv 80/1263/EMÜ ühenduse juhiloa kasutuselevõtu kohta (EÜT L 375, lk 1), põhjendus 1 on sõnastatud järgmiselt:

„ühise transpordipoliitika eesmärkide saavutamiseks ja maanteeliikluse turvalisuse parandamiseks ning selliste isikute liikumise hõlbustamiseks, kes asuvad elama muus liikmesriigis kui selles, kus nad sõidueksami sooritasid, võetakse kasutusele siseriikliku juhiloa ühenduse mudel, mida liikmesriigid vastastikku tunnustavad ja mille vahetus ei ole kohustuslik”.

- 4 Sama direktiivi põhjendus 4 sätestab:

„liiklusohutust arvesse võttes tuleks ette näha juhilubade väljastamise miinimumnõuded”.

5 Direktiivi 91/439 viimane põhjendus täpsustab:

„liiklusohutuse ja liiklusega seotud põhjustel peaksid liikmesriigid suutma kohaldada juhilubade äravõtmist, peatamist ja tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid kõigi loaomanike suhtes, kelle peamine elukoht on nende territooriumil”.

6 Nimetatud direktiivi artikkel 1 sätestab:

„1. Liikmesriigid võtavad kasutusele I lisas või Ia lisas kirjeldatud ühenduse mudelil põhineva siseriikliku juhiloa vastavalt käesoleva direktiivi sätetele. [...]

2. Liikmesriikide väljastatud juhilubasid tunnustatakse vastastikku.

3. Kui kehtiva siseriikliku juhiloa omanik asub elama muus kui juhiloa väljastanud liikmesriigis, kohaldab vastuvõttev liikmesriik tema suhtes juhiloa kehtivusaja jooksul oma siseriiklikke eeskirju, meditsiinilist järelevalvet ja maksukorraldust ning võib loale kanda asjaajamiseks möödapääsmatuid andmeid.”

7 Sama direktiivi artikli 7 lõige 1 sätestab:

„Lisaks väljastatakse juhiluba ainult neile juhiloa taotlejatele:

- a) kes on sooritanud oskuste ja käitumise eksami ja teooriaeksami ning kelle tervislik seisund vastab nõuetele II ja III lisa sätete kohaselt;
- b) kelle peamine elukoht on juhiloa väljastava liikmesriigi territooriumil või kes suudab tõendada, et ta on seal õppinud vähemalt kuus kuud.”

8 Direktiivi 91/439 artikli 7 lõike 5 sätestab:

„Igal isikul võib olla ainult ühe liikmesriigi väljastatud juhiluba.”

9 Sama direktiivi artikli 8 lõige 2 ja lõike 4 esimene lõik näevad ette:

„2. Kui kriminaalõiguse ja politsei tegevust käsitlevate õigusaktide territoriaalsuse põhimõttest ei tulene teisiti, võib teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku alalise elukoha liikmesriik tema suhtes kohaldada sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid ja vajaduse korral selleks juhiloa vahetada.

[...]

4. Liikmesriik võib keelduda ükskõik millise teises liikmesriigis väljastatud juhiloa kehtivuse tunnustamisest sellise isiku puhul, kelle suhtes tema territooriumil kohaldatakse mõnda lõikes 2 nimetatud meetet.”

- 10 Nimetatud direktiivi artikli 9 esimene lõik täpsustab, et „alaline elukoht” on „koht, kus isik tavaliselt elab iga kalendriaasta jooksul vähemalt 185 päeva seoses isiklike ja tööalaste sidemetega või, kui tööalased sidemed puuduvad, seoses isiklike sidemetega, millest ilmneb nimetatud isiku märkimisväärne seos tema elukohaga.”
- 11 Direktiivi 91/439 artikli 12 lõige 3 sätestab:

„Liikmesriigid abistavad üksteist käesoleva direktiivi rakendamisel ja vahetavad vajaduse korral teavet nende juhilubade kohta, mis nad on registreerinud.”

Siseriiklik õigus

- 12 Asjakohasteks siseriiklikeks õigusnormideks on 18. augusti 1998. aasta määrus isikute liiklusesse lubamise kohta (juhiloamäärus) (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr (Fahrerlaubnis-Verordnung)) (*BGBI.* 1998 I, lk 2214), 14. juuni 2006. aasta määrusest tulenevas redaktsioonis (*BGBI.* 2006 I, lk 1329; edaspidi „FeV”), ja liiklusseadus (Straßenverkehrsgesetz) põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis (*BGBI.* 2006 I, lk 1958; edaspidi „StVG”).

Õigusnormid, mis käsitlevad teistes liikmesriikides väljastatud juhiloa tunnustamist

- 13 Teistes liikmesriikides väljastatud juhiloa tunnustamise osas sätestavad FeV § 28 lõiked 1, 4 ja 5 järgmist:

„(1) Kehtiva [Euroopa Liidu] või [Euroopa Majanduspiirkonna (edaspidi „EMP”)] liikmesriigis väljastatud juhiloa omanikud, kelle peamine elukoht § 7 lõike 1 või 2 tähenduses on Saksamaa Liitvabariigis, võivad, välja arvatud lõigetes 2–4 sätestatud juhtudel, oma õiguste piires juhtida sõidukit selles riigis. Saksamaal tunnustatakse ka välismaiste juhilubadega seotud tingimusi. Kui ei ole ette nähtud teisiti, kohaldatakse nimetatud juhilubade suhtes käesoleva määruse sätteid.

[...]

- (4) Lõikes 1 viidatud õigus ei kehti [liidu] ega EMP juhilubade omanike suhtes,

[...]

3. kelle suhtes on kohus Saksamaa territooriumil kohaldanud juhiloa ajutise või lõpliku äravõtmise meetet või kelle suhtes ametiasutus on teinud otsuse kohaldada viivitamata täitmisele kuuluvat või lõplikku juhiloa äravõtmise meetet, või kellele

on lõpliku otsusega keeldunud juhiluba väljastamast, või kelle juhiluba on ära võetud mitte ainult selle tõttu, et nad vahepeal sellest loobusid,

[...]

(5) Pärast seda, kui on tehtud lõike 4 punktides 3 ja 4 nimetatud otsused, antakse õigus kasutada Saksamaal [liidu] või EMP juhiluba taotlejale siis, kui sõiduki juhtimise õiguse äravõtmise või selle taotlemise keelamise põhjused on kadunud. [...]"

Juhiloo kasutamise õiguse äravõtmist käsitlevad õigusnormid

¹⁴ StVG § 3 lõiked 1 ja 2 näevad ette:

„1. Juhilubasid väljastav ametiasutus peab võtma juhiloo ära, kui isik ei ole sobiv sõidukeid juhtima. Välismaise juhiloo korral tähendab juhiloo äravõtmine – isegi kui see toimub muude sätete alusel – Saksamaal juhiloo kasutamise õigusest ilmajätmist. [...]"

2. Juhiloo äravõtmisega kaotab isik juhtimisõiguse. Välismaise juhiloo korral jääb isik juhiloo äravõtmisel ilma juhtimisõigusest riigi territooriumil. [...]"

¹⁵ Vastavalt FeV § 46 lõikele 1 (millega rakendatakse StVG § 3) peab juhilubasid väljastav ametiasutus juhul, kui ilmneb, et juhiloo omanik ei ole sobiv sõidukeid juhtima,

temalt juhtimisõiguse ära võtma. Nimetatud § 46 lõige 5 sätestab, et „välismaise juhiloa korral jääb isik juhiloa äravõtmisel ilma juhtimisõigusest riigi territooriumil”.

Juhtimissobivust käsitlevad õigusnormid

16 FeV § 11 „Sobivus” täpsustab juhtimissobivuse osas järgmist:

„(1) Isikud, kes soovivad omandada juhiluba, peavad täitma selleks vajalikke füüsilisi ja vaimseid tingimusi. Need tingimused ei ole täidetud lisades 4 või 5 nimetatud haiguste või puuete olemasolul, mis välistavad sobivuse [mootorsõidukeid juhtida] või piiravad [seda]. [...]

(2) Kui esineb asjaolusid, mis tekitavad kahtlusi juhiloa taotleja füüsilistes või vaimsetes võimetes, võivad juhilube väljastavad asutused nõuda, et huvitatud isik esitaks juhiloa väljastamise või pikendamise otsuse tegemisel või piirangute või tingimuste seadmisel tervisetõendi. [...]

(3) [Eelkõige] [l]õikes 2 viidatud eesmärgil võidakse isiku juhtimissobivuse osas tekkinud kahtluse kõrvaldamiseks nõuda, et ta esitaks ametlikult tunnustatud liiklusmeditsiini komisjoni tervisetõendi (meditsiinilis-psühholoogilise kontrolli tõend)

[...]

4. juhul, kui on tegemist liiklusseaduse raskete või korduvate rikkumistega või kuritegudega, mis on seotud liikluse või juhtimissobimusega [...]

või

5. juhiloa uuesti väljastamisel,

[...]

- b) kui juhiluba on ära võetud mõnel punktis 4 nimetatud põhjusel.

[...]

(8) Kui isik keeldub tervisekontrollist või kui ta ei esita juhilube väljastavale asutusele nõutavat tervisetõendit, võib nimetatud asutus oma otsuses järeldada, et asjaomane isik ei ole juhtimiseks sobiv. [...]"

¹⁷ FeV § 13 „Sobivus alkoholiprobleemide korral” annab teatud asjaoludel, kui on vaja teha otsus juhiloa väljastamiseks või pikendamiseks või juhtimisõigusele piirangute või tingimuste seadmiseks, pädevatele ametiasutustele õiguse nõuda meditsiinilis-pühholoogilise kontrolli tõendit. See on nii eelkõige juhul, kui meditsiinilise arvamuse kohaselt või teatud asjaolude tõttu on olemas näitajad, mis viitavad alkoholi

kuritarvitamisele, või kui mitmel korral on esinenud liiklusseaduse rikkumisi, mis on toime pandud alkoholi mõju all.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- ¹⁸ F. Scheffleri kohta on liiklusregistrisse kantud mitu väärtegu, sealhulgas 11. märtsil 2000 toime pandud väärtegu: sõiduki juhtimine ilma juhtimisõigusega ja joobeseisundis, kusjuures vere alkoholisisaldus oli 1,94 promilli.
- ¹⁹ Olles nende väärtegedega saavutanud veapunktide ülempiiri, mis Saksamaal on kõigi juhilubade puhul 18 punkti, loobus F. Scheffler 29. veebruaril 2000 talle 28. veebruaril 1986 väljastatud Saksa juhiloast.
- ²⁰ 5. augustil 2004 esitas F. Scheffler taotluse uue juhiloa väljastamiseks, mis jäeti 17. veebruari 2005. aasta otsusega rahuldamata, kuna ta oli jätnud täitmata Landkreisi korralduse esitada oma juhtimissobivuse kohta meditsiinilis-psühholoogilise kontrolli tõend.
- ²¹ 15. oktoobril 2004 sai F. Scheffler Poola juhiloa, millel oli elukohana märgitud Poola. Tema passi on kinnitatud tõend kuuekuulise elamise kohta Poolas.

- 22 F. Schefflerile Poola juhiloa väljastamisest sai Landkreis teada seoses 2006. aasta märtsis toimunud liikluskontrolliga.
- 23 F. Scheffler esitas 13. aprillil 2006 Landkreisile taotluse, et viimane tunnustaks tema õigust kasutada Poola juhiluba Saksamaa territooriumil. 26. aprillil 2006 esitas ta TÜV Thüringen eV 1. novembri 2004. aasta tõendi, mis oli välja antud 18. oktoobril 2004 tehtud tervisekontrolli alusel.
- 24 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et tulenevalt varasematest sõiduki joobeseisundis juhtimisest oli F. Scheffleri juhtimis sobivusele kõnealuses tõendis antud hinnang negatiivne, mille põhjenduseks toodi peamiselt asjaolu, et 11. märtsil 2000 tuvastatud joobeseisund, mille puhul mõõdeti vere alkoholisisalduseks 1,94 promilli, on tõend alkoholi kuritarvitamisest ning sellest, et F. Scheffler ei ole oma varasematest joobeseisundis toime pandud rikkumistest õppust võtnud.
- 25 Landkreis andis 23. mai 2006. aasta kirjaga F. Schefflerile korralduse esitada juhtimis sobivuse kontrollimise eesmärgil hiljemalt 1. augustiks 2006 uus ekspertiisikomisjoni tõend.
- 26 3. augusti 2006. aasta kirjas teatas maanteeliikluse valdkonnas pädev Poola ametiasutus, kes oli F. Schefflerile 15. oktoobril 2004 juhiloa väljastanud, et viimane, olles saanud teada võimalikest karistusõiguslikest tagajärgedest, oli väitnud, et Saksamaal ei ole juhiluba ega juhtimisõigust temalt ära võetud.

- 27 24. aprilli ja 30. mai 2007. aasta kirjaga teatas Landkreis, et ei tagane 23. mail 2006 F. Schefflerile antud korraldusest esitada ekspertiisikomisjoni tõend tema juhtimis-sobivuse kohta. Ta leidis, et tõendist, mis anti välja 18. oktoobril 2004, seega pärast Poola juhiloa väljastamist 15. oktoobril 2004, nähtusid uued asjaolud, mis tekitasid huvitatud isiku juhtimis-sobivuse osas kahtlusi. Samuti oli ta esitanud Poola ameti-asutusele valeandmeid.
- 28 Kuna F. Scheffler keeldus uue juhtimis-sobivuse tõendi esitamisest, võttis Landkreis 15. augusti 2007. aasta otsusega (edaspidi „juhtimisõiguse äravõtmise otsus”) temalt ära õiguse kasutada Poola juhiluba Saksamaa Liitvabariigi territooriumil, kuulutas oma otsuse selle punkti viivitamata täitmisele pööratavaks ja jättis kõnealuse õiguse tunnustamise taotluse rahuldamata.
- 29 Selle otsuse tegemisel tugineti peamiselt sellele, et 11. märtsil 2000 juhtis F. Scheffler sõidukit joobeseisundis, mille puhul mõõdeti vere alkoholisisalduseks 1,94 promilli, mis tekitas juhtimis-sobivuse osas kahtlusi, mida tõendi esitamine ei hajutanud. Arvestada tuleb seda, et 18. oktoobri 2004. aasta tõend avalikustati alles 2006. aasta aprillis ja et F. Scheffler varjas neid asjaolusid Poola ametiasutuse eest. Sobimatus sõiduki juhtimiseks oli tuvastatud juba 18. oktoobri 2004. aasta tõendi alusel. Viivitamata täitmisele pööramine on vajalik avalikes huvides, kuna esineb oht, et F. Scheffler paneb alkoholi tarbimise tõttu taas toime rikkumisi.
- 30 F. Scheffler, kellele juhtimisõiguse äravõtmise otsus toimetati kätte 17. augustil 2007, esitas 26. augustil 2007 selle otsuse peale Thüringer Landesverwaltungsamtile vaide. Paralleelselt taotles ta Verwaltungsgericht Meiningenilt (Meiningeni halduskohus) esialgsete õiguskaitsemeetmete võtmist.

- 31 13. detsembri 2007. aasta otsusega jättis Thüringer Landesverwaltungsamt rahuldamata F. Scheffleri vaide, mis oli esitatud juhtimisõiguse äravõtmise otsuse peale. F. Scheffler esitas 1. veebruaril 2008 kaebuse Verwaltungsgericht Meiningenile selle rahuldamata jätmise otsuse tühistamiseks. Ta palus tühistada juhtimisõiguse äravõtmise otsus, mis jäeti 13. detsembri 2007. aasta vaideotsusega jõusse.
- 32 Eelotsuse küsimus esitati selle tühistamismenetluse raames.

Ajutiste meetmete kohaldamise otsus

- 33 Verwaltungsgericht Meiningen jättis 1. oktoobri 2007. aasta määrusega juhtimisõiguse äravõtmise otsuse täitmise peatamise taotluse rahuldamata. See kohus jättis 21. novembri 2008. aasta määrusega rahuldamata ka F. Scheffleri taotluse 1. oktoobri 2007. aasta määruse muutmiseks ja oma kaebuse peatava mõju taastamiseks.
- 34 F. Scheffler esitas 15. detsembril 2008 Thüringer Oberverwaltungsgerichtile (Tüüringi kõrgem piirkondlik halduskohus) apellatsioonkaebuse 21. novembri 2008. aasta määruse peale, väites, et Euroopa Kohtu hilisem praktika, nimelt 26. juuni 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-329/06 ja C-343/06: Wiedemann ja Funk (EKL 2008, lk I-4635) ning C-334/06–C-336/06: Zerche jt (EKL 2008, lk I-4691), tõi kaasa asjaomase õigusliku olukorra muutumise. F. Scheffler on seisukohal, et kuna ta oli Poola juhiloa väljastamisel elukohanõuet täitnud, oli Landkreisil tema juhtimissobivuse kontrollimine keelatud. Ta lisas, et tema juhtimissobivuse kohta ekspertiisikomisjoni tõendi esitamine ei ole loa väljastamisest hilisem käitumine, mida võiks liidu õiguse

alusel arvesse võtta, ja et see tõend on seotud käitumisega, mis kronoloogiliselt eelnes Poola juhiloa saamise kuupäevale.

- 35 Thüringer Oberverwaltungsgericht andis 26. märtsi 2009. aasta määrusega juhtimisõiguse äravõtmise otsuse peale esitatud kaebusele lõpuks otsuse täitmist peatava mõju.
- 36 Oma määruses leidis Thüringer Oberverwaltungsgericht, et 1. novembri 2004. aasta ekspertiisikomisjoni tõend ei saa olla asjaolu, mis võiks vastuvõtva liikmesriigi *a posteriori* vabastada tunnustamiskohustusest. Selle kohtu sõnul on Euroopa Kohus oma 6. aprilli 2006. aasta määruses kohtuasjas C-227/05: Halbritter selgelt näidanud, et juhtimissobivuse kohta järelduste tegemine, mis tuginevad juhiloa väljastamise eelsel ajal toimunud sündmustele, on liidu õigusega vastuolus, sest liikmesriigi väljastatud juhiloa omamist tuleb käsitada tõendina selle kohta, et juhiloa väljastamise päeval vastas selle juhiloa omanik direktiivis 91/439 ette nähtud väljastamise tingimustele, mille hulka kuulub ka sobivus sõiduki juhtimiseks. Teisiti on asi üksnes siis, kui juhtimissobivuse tõend on seotud asjaomase isiku „käitumisega” pärast EL juhiloa omandamist teises liikmesriigis (eespool viidatud kohtumäärus Halbritter, punkt 38). Sellest sõnastusest nähtub selgelt, et sellega ei peeta silmas mitte ekspertiisikomisjoni tõendi enda esitamist, vaid asjaomase isiku poolt toime pandud liiklusseaduse sätete rikkumist.

Juhtimisõiguse äravõtmise otsuse peale esitatud hagi

- 37 Oma eelotsusetaotluses nendib Verwaltungsgericht Meiningen, et Euroopa Kohus lubas teha erandeid direktiivi 91/439 kohaselt väljastatud juhilubade tingimusteta vastastikusest tunnustamisest üksnes teatud konkreetsetel juhtudel.

- 38 Erand on seega lubatud juhul, kui juhiloale kantud märgete või muu väljastanud liikmesriigilt saadud vaieldamatu teabe alusel on võimalik kindlaks teha, et juhiloa väljastamise ajal ei olnud sellise juhiloa omaniku alaline elukoht, kellelt on esimeses liikmesriigis varasem juhiluba ära võetud, väljastava liikmesriigi territooriumil (eespool viidatud kohtuotsus Zerche jt, punkt 70).
- 39 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates ei ole käesoleval juhul sellega tegemist. F. Scheffleri Poola juhiloale on elukohana kantud Poola, ja väljastanud liikmesriigilt ei ole saadud vaieldamatut teavet, mis lükkaks ümber selle, et huvitatud isiku elukoht oli juhiloa väljastamise ajal Poolas.
- 40 Lisaks sellele võib alalise elukoha liikmesriik vabaneda juhilubade vastastikuse tunnustamise kohustusest ja kasutada direktiivi 91/439 artikli 8 lõikest 2 tulenevat pädevust, milleks on sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevate siseriiklike sätete kohaldamine teise liikmesriigi väljastatud juhiloa omaniku suhtes asjaomase isiku käitumise tõttu üksnes pärast seda, kui isik on selle juhiloa omandanud (eespool viidatud kohtumäärus Halbritter, punkt 38, ja eespool viidatud kohtuotsus Zerche jt, punkt 56), või „asjaolude” tõttu, mis esinesid pärast nimetatud juhiloa omandamist (eespool viidatud kohtumäärus Halbritter, punkt 38).
- 41 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul tähendab eelmises punktis nimetatud kohtupraktika seda, et direktiivi 91/439 artikli 8 lõikega 2 volitatakse liikmesriike igal juhul

kohaldama siseriiklike juhtimissobivuse kontrollimist ja juhiloa äravõtmist käsitlevaid sätteid nende juhtide suhtes, kes pärast teises liikmesriigis väljastatud juhiloa saamist panevad elukohariigi territooriumil uuesti toime rikkumisi või kelle puhul tekib kahtlusi nende sobivuses mootorsõidukite juhtimiseks.

- 42 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib siiski, et kuigi „käitumisega”, mis võib õigustada alalise elukoha liikmesriigis sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist direktiivi 91/439 artikli 8 lõike 2 tähenduses, pidades silmas teises liikmesriigis väljastatud juhilube, on vaieldamatult tegemist siis, kui sellise juhiloa omanik paneb pärast juhiloa omandamist (taas) toime liiklusseaduse sätete rikkumise, mis lubab teha järelduse tema juhtimissobivuse puudumise kohta, siis põhikohtuasjas ei ole F. Scheffler pärast 15. oktoobrit 2004 toime pannud ühtki liiklusseaduse sätete rikkumist, mida võiks käsitada liidu õiguse alusel vajaduse korral arvesse võetava „käitumisena”. Sellena oleks käsitatav üksnes 18. oktoobril 2004 tehtud tervisekontrolli alusel 1. novembril 2004 välja antud juhtimissobivuse tõend.
- 43 Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei suuda Euroopa Kohtu praktikast, eelkõige eespool viidatud kohtumäärusest Halbritter üheselt välja lugeda, et teises riigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes võib pärast juhiloa väljastamist kohaldada direktiivi 91/439 artikli 8 lõikes 2 sätestatud meetmeid üksnes siis, kui asjaomane isik on rikkunud liiklusseaduse sätteid.
- 44 Nimetatud kohus ei pea võimatuks käsitada käesolevas asjas esitatud tõendit „uue asjaoluna”, mis annab alalise elukoha liikmesriigile õiguse kohaldada teises riigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes direktiivi 91/439 artikli 8 lõikes 2 sätestatud meetmeid.

See ekspertiisikomisjoni tõend sisaldab küll teavet vanade asjaolude kohta, aga ka tulevikku suunatud hinnangut F. Scheffleri juhtimissobivuse kohta, mis anti pärast Poola juhiloa väljastamist ja mis tugineb pärast seda kuupäeva toimunud tervisekontrollil.

- 45 Neil asjaoludel otsustas Verwaltungsgericht Meiningen menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas liikmesriik võib kooskõlas [...] direktiivi 91/439[...] artikli 1 lõikega 2 ja artikli 8 lõigetega 2 ja 4 kasutada sama direktiivi artikli 8 lõikest 2 tulenevat pädevust – kohaldada teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid – seoses teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku esitatud juhtimissobivuse tõendiga, kui tõend on küll välja antud pärast nimetatud juhiloa väljastamist ja tugineb asjaomase isiku tervisekontrollile, mis on tehtud pärast juhiloa väljastamise kuupäeva, kuid puudutab ajaliselt enne kõnealuse juhiloa väljastamist toimunud asjaolusid?“

Eelotsuse küsimus

- 46 Kodukorra artikli 104 lõike 3 esimese lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus juhul, kui vastuse esitatud eelotsuse küsimusele võib selgelt tuletada olemasolevast kohtupraktikast, igal ajal pärast kohtujuristi ärakuulamist asja lahendada põhinstatud määrusega, milles viidatakse asjakohasele kohtupraktikale.

47 Käesolevas kohtuasjas tuleb kohaldada seda sätet.

Sissejuhatavad märkused

48 Esmalt tuleb meenutada, et FeV sätteid direktiivi 91/439 artikli 1 lõikega 2 ja artikli 8 lõikega 2 seoses on Euroopa Kohus juba hinnanud eespool viidatud kohtumääruses Halbritter ja 28. septembri 2006. aasta otsuses kohtuasjas C-340/05: Kremer, aga ka eespool viidatud kohtuotsuses Wiedemann ja Funk; eespool viidatud kohtuotsuses Zerche jt; 20. novembri 2008. aasta otsuses kohtuasjas C-1/07: Weber (EKL 2008, lk I-8571); 19. veebruari 2009. aasta otsuses kohtuasjas C-321/07: Schwarz (EKL 2009, lk I-1113), või lisaks 9. juuli 2009. aasta määruses kohtuasjas C-445/08: Wierer.

49 Teiseks, direktiivi 91/439 põhjendusest 1 nähtub, et artikli 1 lõikes 2 sätestatud üldine põhimõte, mis näeb ette liikmesriikides väljastatud juhilubade vastastikuse tunnustamise, on kehtestatud eelkõige selleks, et hõlbustada selliste isikute liikumist, kes asuvad elama muus liikmesriigis kui see, kus nad sõidueksami sooritasid (vt eespool viidatud kohtuotsus Schwarz, punkt 74 ja seal viidatud kohtupraktika).

50 Vastavalt kindlalt väljakujunenud kohtupraktikale näeb nimetatud artikli 1 lõige 2 ette liikmesriikides väljastatud juhilubade vastastikuse tunnustamise ilma ühegi formaalsuseta. See säte paneb liikmesriikidele selge ja täpse kohustuse, mis ei jäta selle kohustuse täitmiseks võetavate meetmete osas mingisugust kaalutlusruumi (eespool viidatud kohtuotsus Schwarz, punkt 75 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 51 Euroopa Kohus on sellest järeldanud, et juhiloa väljastanud liikmesriik peab kontrollima, kas liidu õigusega kehtestatud miinimumtingimused, eelkõige elukohale ja juhtimissobivusele kehtestatud tingimused, on täidetud, ja sellest lähtudes, kas juhiloa, antud juhul uue juhiloa väljastamine on õigustatud (eespool viidatud kohtuotsused Wiedemann ja Funk, punkt 52, ja Zerche jt, punkt 49).
- 52 Seega, kui ühe liikmesriigi ametiasutus on vastavalt direktiivi 91/439 artikli 1 lõikele 1 juhiloa väljastanud, ei ole teistel liikmesriikidel õigust kontrollida, kas nimetatud direktiivis ette nähtud juhiloa väljastamise tingimused on täidetud. Teise liikmesriigi väljastatud juhiloa omanik tuleb käsitada tõendina selle kohta, et nimetatud juhiloa omanik vastas nendele tingimustele juhiloa väljastamise päeval (eespool viidatud kohtuotsused Wiedemann ja Funk, punkt 53, ja Zerche jt, punkt 50), sealhulgas juhtimissobivuse tingimustele.
- 53 Neid märkusi tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimust uurides arvesse võtta.
- 54 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 91/439 artikli 1 lõikega 2 koostoimes artikli 8 lõigetega 2 ja 4 on vastuolus see, kui liikmesriik, teostades talle direktiivi 91/439 artikli 8 lõikega 2 antud pädevust kohaldada teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid, keeldub oma territooriumil tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud kehtivast juhiloast tulenevat juhtimisõigust, ja selle keeldumise aluseks on juhiloa omaniku esitatud ekspertiisikomisjoni tõend juhtimissobivuse kohta, kui see tõend – olgugi et see koostati pärast nimetatud juhiloa väljastamist ja selle aluseks on pärast seda kuupäeva läbi viidud asjaomase isiku tervisekontroll – on seotud peamiselt nimetatud kuupäevale eelnenud ajal toimunud asjaoludega.

Euroopa Kohtule esitatud märkused

- 55 F. Scheffler väidab, et ekspertiisikomisjoni tõend juhtimissobivuse kohta ei saa põhimõtteliselt olla käitumine pärast teises liikmesriigis juhiloa väljastamist, mis võiks õigustada sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevate siseriiklike sätete kohaldamist Euroopa Kohtu praktika tähenduses. Nii-suguse käitumisena saab käsitada üksnes pärast seda väljastamist toimunud liikluseaduse rikkumist.
- 56 Euroopa Komisjon väidab seevastu, et pärast juhiloa väljastamist esinenud asjaolu või käitumine ei pea tingimata seisnema liikluseaduse rikkumises. Ta ei pea võimatuks, et ekspertiisikomisjoni tõend juhtimissobivuse kohta võib lubada liikmesriigil keelata teises liikmesriigis väljastatud juhiluba oma territooriumil kasutada, tingimusel et see tõend, mis koostati pärast teises liikmesriigis juhiloa väljastamist, puudutab vähemalt osaliselt sõidukijuhi käitumist pärast seda loaväljastamist ja et see kajastab ohtu, mis viitab asjaomase isiku sobimatusele juhtida sõidukit üldkasutatavatel teedel.

Euroopa Kohtu vastus

- 57 Esmalt tuleb nentida, et eelotsuse küsimus ei puuduta põhikohtuasja hagejale 15. oktoobril 2004 väljastatud juhiloa kehtivust direktiivi 91/439 artikli 7 lõike 1 tähenduses. Nimelt nähtub eelotsusetaotlusest, et Verwaltungsgericht Meiningeni arvates

järgiti Poolas juhiluba väljastades direktiivis 91/439 sätestatud tingimusi ja et oma küsimusega soovib see kohus teada üksnes seda, kas liikmesriik võib teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes kohaldada sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid, võttes aluseks ekspertiisikomisjoni tõendi juhtimissobivuse kohta, kui see tõend on koostatud pärast nimetatud juhiloa väljastamise kuupäeva, kuid käsitleb üksnes enne seda kuupäeva aset leidnud asjaolusid.

- 58 Teiseks tuleb märkida, et Euroopa Kohtul on direktiivi 91/439 käsitlevas praktikas korduvalt tulnud võtta seisukoht teises liikmesriigis väljastatud juhiloa vastastikuse tunnustamise õiguslike tagajärgede kohta ja seega täpsustada erinevate asjaolude põhjal loa väljastanud liikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi õigusi ja kohustusi seoses juhiloa omaniku juhtimissobivuse ja elukoha kontrollimistega.
- 59 Ka käesoleva kohtumääruse punktis 48 nimetatud kohtupraktikast tuleneb, et direktiivi 91/439 artikli 1 lõiget 2, artikli 7 lõiget 1 ja artikli 8 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole igal juhul vastuolus see, kui liikmesriik keeldub oma territooriumil tunnustamast juhtimisõigust, mille aluseks on teises liikmesriigis väljastatud juhiluba (eespool viidatud kohtumäärus Wierer, punkt 50).
- 60 Nagu tuleneb direktiivi 91/439 viimasest põhjendusest, võimaldavad selle direktiivi artikli 8 lõiked 2 ja 4 eriti liiklusohutusega seotud põhjustel liikmesriikidel teatud juhtudel kohaldada juhilubade äravõtmist, peatamist ja tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid kõigi loaomanike suhtes, kelle peamine elukoht on nende territooriumil (eespool viidatud kohtuotsus Zerche jt, punkt 55).

- 61 Euroopa Kohus on siiski korduvalt meelde tuletanud, et seda direktiivi 91/439 artikli 8 lõikest 2 tulenevat pädevust võib kasutada vaid asjaomase isiku käitumise tõttu pärast seda, kui ta on teise liikmesriigi väljastatud juhiloa omandanud (vt eespool viidatud kohtumäärused Halbritter, punkt 38, ja Kremer, punkt 35; vt ka eespool viidatud kohtuotsused Zerche jt, punkt 56, ja Weber, punkt 34), mitte aga pärast nimetatud juhiloa väljastamist toimunud asjaolude tõttu.
- 62 Mis puudutab nimetatud artikli 8 lõike 4 esimest lõiku, mis lubab liikmesriigil keelduda ükskõik millise teises liikmesriigis väljastatud juhiloa kehtivuse tunnustamisest sellise isiku puhul, kelle suhtes esimese liikmesriigi territooriumil kohaldatakse sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist, siis peab meeles pidama, et see säte kujutab endast erandit juhilubade vastastikuse tunnustamise üldpõhimõttest ja seetõttu tõlgendatakse seda kitsalt (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Schwarz, punkt 84 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Erandeid kohustusest teises liikmesriigis väljastatud juhilube vastastikku ilma ühegi formaalsuseta tunnustada, mis tasakaalustab selle põhimõtte ja liiklusohutuse põhimõttega, ei saa käsitada laialt, muidu muutuks direktiivi 91/439 kohane liikmesriikides väljastatud juhilubade vastastikuse tunnustamise põhimõte sisutuks (vt selle kohta eespool viidatud kohtumäärus Wierer, punkt 52).
- 64 Tingimusi, millal saab kasutada direktiivi 91/439 artikli 8 lõikest 2 tulenevat liikmesriikide pädevust võtta teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omanikult, kelle alaline elukoht on tema territooriumil, õigus kasutada kõnealust juhiluba sellel territooriumil, on Euroopa Kohus eelkõige uurinud eespool viidatud kohtumäärustes Halbritter ja Kremer.

- 65 Kohtuasi, mis oli aluseks eespool viidatud kohtumäärusele Halbritter, puudutas isikut, kelle juhiluba oli Saksamaal ära võetud, millega kaasnes keeld teatud ajavahe- miku jooksul uut luba saada, ja kes seejärel oli saanud juhiloa Austrias niipea, kui see keeluperiood oli möödunud. Saksa ametiasutused olid jätnud rahuldamata Austria juhiloa Saksa juhiloa vastu vahetamise taotluse, mida tõlgendati kui soovi saada Austria juhiloa kasutamise õigus Saksamaa territooriumil. Nimetatud ametiasutused leidsid, et Austria juhiluba ei saa Saksamaa Liitvabariigi territooriumil tunnustada, kuna D. Halbritteri juhiluba oli selles liikmesriigis ära võetud ning kahtlusi tema juhtimissobivuse osas enne lubade äravõtmist saab hajutada üksnes positiivne meditsiinilis-psühholoogilise kontrolli tõend, mis on koostatud vastavalt Saksamaal kohaldatavatele normidele. Austrias enne Austria juhiloa väljastamist koostatud eksper- tiisikomisjoni tõendit ei käsitatud samaväärsena ekspertiisikomisjoni tõendiga, mis vastab siseriiklikele õigusnormidele.
- 66 Nimetatud kohtumääruse punktis 37 leidis Euroopa Kohus, et kui niisuguse isiku elu- koht, kellele kuulub kehtiv juhiluba, mis on väljastatud liikmesriigis pärast uue juhiloa saamise keelu perioodi möödumist, mida asjaomase isiku suhtes kohaldatakse teises liikmesriigis, on viimati nimetatud liikmesriigis, ei saa see liikmesriik nõuda asjaoma- se isiku juhtimissobivuse uut kontrollimist, isegi kui niisuguse testi näeb ette siseriik- lik õigusnorm, kuna need asjaolud, mis viisid eelmise juhiloa äravõtmiseni, toimusid enne uue juhiloa väljastamist.
- 67 Eespool viidatud kohtumääruse Halbritter punktis 38 sedastas Euroopa Kohus, et Saksamaa Liitvabariik võib direktiivi 91/439 artikli 8 lõike 2 alusel kohaldada teises liikmesriigis, antud juhul Austria Vabariigis väljastatud juhiloa omaniku, kelle alaline elukoht on Saksamaal, suhtes juhiloa äravõtmist, peatamist ja tühistamist käsitlevaid

siseriiklikke sätteid üksnes siis, kui põhjuseks on asjaomase isiku käitumine pärast teise liikmesriigi juhiloa saamist. Kirjeldatud juhul on eelotsusetaotluse esitanud kohtus siiski märkinud, et D. Halbritteri juhtimissobivust ei saanud kahtluse alla seada ühegi pärast Austria juhiloa saamist ilmnenu asjaolu alusel.

⁶⁸ Mis puudutab eespool viidatud kohtumääruse Kremer aluseks olevat kohtuasja, siis see käsitleb Saksamaal elavat Saksa kodanikku, kelle Saksa juhiluba oli liiklusseaduse korduva rikkumise tõttu ära võetud. S. Kremer oli saanud uue juhiloa Belgias ning tema suhtes ei kehtinud ühtki juhtimisõiguse taotlemist keelavat meetet. Seejärel mõisteti S. Kremer Saksamaal süüdi juhiloata sõitmisel ja tema Belgia juhiluba võeti ära, kuna Saksa ametiasutused leidsid, et alates tema Saksa juhiloa äravõtmisest ei olnud tal enam juhtimisõigust Saksamaa territooriumil, ning nad keeldusid tunnustamast hiljem Belgias väljastatud juhiloa kehtivust, kuna S. Kremer ei vastanud tingimustele, mida nägid ette Saksa õigusnormid uue juhiloa saamiseks pärast seda, kui varasem juhiluba on ära võetud.

⁶⁹ Kremeri kohtuasjas küsiti Euroopa Kohtult, kas direktiivi 91/439 artikli 1 lõikega 2 ja artikli 8 lõigetega 2 ja 4 on vastuolus see, kui liikmesriik keeldub oma territooriumil tunnustamast juhtimisõigust, mis tuleneb teisest liikmesriigis väljastatud juhiloast, ja sellest tulenevalt ka nimetatud juhiloa kehtivust, kuna selle juhiloa omanik, kelle suhtes esimese liikmesriigi territooriumil kohaldatakse varem saadud juhiloa äravõtmise meetet, millega ei kaasne uue juhiloa saamise ajutise keelamise meetet, ei täida tingimusi, mis on ette nähtud selle liikmesriigi õigusnormides uue juhiloa väljastamiseks pärast seda, kui varasem juhiluba on ära võetud, sealhulgas juhtimissobivuse kontrolli, mis näitaks, et loa äravõtmise põhjuseid enam ei eksisteeri.

- 70 Euroopa Kohus sedastas nagu eespool viidatud kohtumääruses Halbrittergi, et liikmesriik ei saa teises liikmesriigis väljastatud kehtiva juhiloa omanikult nõuda, et ta täidaks tingimusi, mis tema elukohariigi õigusega on kehtestatud uue juhiloa saamiseks sellisteks juhtudeks, kui varasem juhiluba on ära võetud. Täpsemalt, vastuvõtva liikmesriigi ametiasutused ei saa teises liikmesriigis väljastatud juhiloast tuleneva juhtimisõiguse tunnustamist allutada selle loa omaniku juhtimissobivuse uue kontrollimise nõudele, isegi kui niisugune kontroll on siseriiklikes õigusnormides ette nähtud nende asjaoludega identsetel juhtudel, mis viisid varasema juhiloa äravõtmiseni, kui-võrd need asjaolud eelnesid uue juhiloa väljastamisele (eespool viidatud kohtumäärus Kremer, punktid 32 ja 33).
- 71 Tuleb märkida, et eespool viidatud kohtumääruse Kremer punktis 36 leidis Euroopa Kohus, et eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole toonud esile ühtki tegurit, mis võiks seada kahtluse alla S. Kremeri juhtimissobivuse, võttes aluseks pärast Belgias väljastatud kehtiva juhiloa saamist aset leidnud asjaolud. Nimelt heidetakse asjaomasele isikule ette üksnes neid pärast juhiloa saamist toime pandud rikkumisi, mis seisnesid Saksamaa territooriumil ilma kehtiva juhiloata sõitmises, kuna Belgias saadud juhiluba sellisena ei tunnustatud, sest Saksamaa õigusnormides ette nähtud tingimusi uue juhiloa saamiseks pärast seda, kui varasem luba on ära võetud, ei olnud täidetud.
- 72 Sellest kohtupraktikast tuleneb, et selleks, et teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku alalise elukoha liikmesriik saaks teostada direktiivi 91/439 artikli 8 lõikest 2 tulenevat pädevust kohaldada sellise juhiloa omaniku suhtes juhtimisõiguse äravõtmist, peatamist ja tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid, peavad esinema tegurid, mis võimaldavad selle juhiloa omaniku juhtimissobivuse kahtluse alla seada nende asjaolude alusel, mis peavad olema seotud asjaomase isiku käitumisega pärast juhiloa saamist teises liikmesriigis ja muutma küsitavaks tema sobivuse sõiduki juhtimiseks.

- 73 Selleks et määrata kindlaks, kas niisugune ekspertiisikomisjoni tõend nagu 1. novembril 2004. aastal koostatu võib anda vastuvõtva liikmesriigi ametiasutustele õiguse direktiivi 91/439 artikli 8 lõike 2 alusel keelduda teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omanikul kasutada seda juhiluba esimese liikmesriigi territooriumil, tuleb eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes põhikohtuasjas hinnata, kas see tõend võib olla tegur, mis seab kahtluse alla F. Scheffleri juhtimissobivuse pärast nimetatud juhiloa saamist toimunud sündmuste alusel.
- 74 Käesoleval juhul, nagu märgivad ka F. Scheffler ja komisjon, tundub, et ei esine ühtki tegurit, mis võimaldaks kahtluse alla seada F. Scheffleri juhtimissobivuse pärast Poola juhiloa saamist toimunud sündmuste alusel. Nimelt tuleneb eelotsusetaotlusest, et pärast selle juhiloa väljastamist läbi viidud juhtimissobivuse kontroll viitab sõnaselgelt asjaoludele, mis toimusid enne seda kuupäeva. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib eelkõige, et F. Scheffler ei ole pärast nimetatud juhiloa väljastamist toime pannud ühtki liiklusseaduse rikkumist.
- 75 Tuleb märkida, et nõudeid teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku käitumisele, mis leiab aset pärast nimetatud juhiloa väljastamist ja mis võib õigustada vastuvõtva liikmesriigi poolt juhtimisõiguse äravõtmist, peatamist ja tühistamist käsitlevate siseriiklike õigusnormide kohaldamist, ei pea tingimata mõistma nii, et need puudutavad üksnes liiklusseaduse rikkumist. Sellest hoolimata eeldab selline nõue, et teatud ajahetkel tuvastatakse selle juhiloa omaniku käitumine pärast selle juhiloa väljastamist, mis võimaldab seada kahtluse alla tema sobivuse sõidukit juhtida või isegi järeldada, et tal puudub juhtimissobivus.
- 76 Igal juhul on eelotsusetaotluse esitanud kohtu – kellel ainsana on talle esitatud vaidlusest põhjalik ülevaade – ülesanne kontrollida, kas niisuguse juhtimissobivust

puudutava ekspertiisikomisjoni tõendi kontrollimine nagu põhikohtuasjas käsitlusel täidab käesoleva kohtumääruse punktides 72, 73 ja 75 nimetatud tingimused ja toob välja kas või osalise seose asjaomase isiku käitumisega pärast Poola juhiloa väljastamist. Kui see nii ei ole, ei saa alalise elukoha liikmesriik niisuguse ekspertiisikomisjoni tõendi tõttu keelduda teises liikmesriigis väljastatud kehtivast juhiloast tulenevat juhtimisõigust direktiivi 91/439 artikli 8 lõike 2 alusel oma territooriumil tunnustamast.

- 77 Neil tingimustel tuleb esitatud küsimusele vastata, et direktiivi 91/439 artikli 1 lõiget 2 ja artikli 8 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus see, kui liikmesriik, teostades talle direktiivi 91/439 artikli 8 lõikega 2 antud pädevust kohaldada teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid, keeldub oma territooriumil tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud kehtivast juhiloast tulenevat juhtimisõigust, ja selle keeldumise aluseks on selle juhiloa omaniku esitatud ekspertiisikomisjoni tõend juhtimissobivuse kohta, kui see tõend – olgugi et see koostati pärast nimetatud juhiloa väljastamist ja selle aluseks on pärast seda kuupäeva läbi viidud asjaomase isiku tervisekontroll – ei too välja kas või osalist seost asjaomase isiku käitumisega pärast kõnealuse juhiloa väljastamist ning viitab sõnaselgelt asjaoludele, mis toimusid enne nimetatud kuupäeva.

Kohtukulud

- 78 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamiseiga seotud kulused, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/439/EMÜ juhilubade kohta (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/103/EÜ) artikli 1 lõiget 2 ja artikli 8 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus see, kui liikmesriik, teostades talle direktiivi 91/439 artikli 8 lõikega 2 antud pädevust kohaldada teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid, keeldub oma territooriumil tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud kehtivast juhiloast tulenevat juhtimisõigust, ja selle keeldumise aluseks on selle juhiloa omaniku esitatud ekspertiisikomisjoni tõend juhtimis sobivuse kohta, kui see tõend – olgugi et see koostati pärast nimetatud juhiloa väljastamist ja selle aluseks on pärast seda kuupäeva läbi viidud asjaomase isiku tervisekontroll – ei too välja kas või osalist seost asjaomase isiku käitumisega pärast kõnealuse juhiloa väljastamist ning viitab sõnaselgelt asjaoludele, mis toimusid enne nimetatud kuupäeva.

Allkirjad